

CREIXELL: UNA VISIÓ GEOLÒGICA

El veïnat de Creixell està situat a la prolongació oest de la plana empordanesa, gairebé al seu límit. Participa per tant, en les característiques geològiques de l'Empordà. En els temps oligocènics, aquesta comarca estava coberta per l'aigua, formant una dilatació, i n'és el seu residu allò que avui coneixem com el golf de Roses. Pertany a l'època quaternària diluvial. Cal assenyalar que a la carretera de Figueres a Olot, com una línia paral·lela, hi ha uns terrenys més antics. Per exemple, la massa del castell de Figueres i les garrigues de Llers pertanyien al període duràsic o bé al triàsic. Els terrenys immediats a aquests que s'estenen d'est a oest són més recents i pertanyen a l'eocè (terciari).

De manera que, trobant-se Creixell gairebé en contacte amb els terrenys de l'eocè, el seu terreny és dels més primitius del quaternari diluvial empordanès. No obstant, no existeix una homogeneïtat en els elements que componen el sòl. Cal distingir entre els terrenys del pla i els de la serralada. A simple vista, es veu molta diferència en la constitució del sòl i la vegetació està influïda per aquest.

A la plana, és difícil trobar la roca a les capes superficials del sòl, en canvi a la serralada està ran de terra. L'humus, abundant als camps de la plana és en molt poca quantitat a la part elevada. D'altra banda, el color de la terra és molt diferent, mentre que en el primer és quasi sempre negrós o vermell fosc, a la serralada és clar i blanquinós. Per aquesta raó, en èpoques de pluges és difícil de